



พระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน
พุทธศักราช ๒๕๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘)
อาทิตยทิพอาภา
เจ้าพระยายมราช
เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๘
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจะมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานไว้เพื่อแสดงว่าผู้ถือบัตรนั้นเป็นเจ้าพนักงาน จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ คำว่า “เจ้าพนักงาน” ในพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมตรวจตราตามกฎหมายอื่น ดังที่จะได้ระบุตำแหน่งไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ การออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้เป็นหน้าที่ข้าหลวงประจำจังหวัด ในราชการบริหารส่วนกลางให้เป็นหน้าที่ผู้บังคับบัญชาชั้นอธิบดี

มาตรา ๕ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบัตรพับกลาง

(๒) ปกด้านหน้ามีตราครุฑพ่าห์ภายใต้ตราครุฑพ่าห์มีคำว่า “บัตรประจำตัว”

(๓) ภายในด้านซ้ายตอนบน มีรูปถ่ายของเจ้าพนักงาน ผู้ถือบัตรขนาด ๔×๕ เซนติเมตร มีลายมือชื่อของผู้ถือบัตร และประทับตราคร่อมรูปถ่ายตอนล่างด้านขวา และตอนล่าง มีลายมือชื่อของเจ้าพนักงานผู้ถือบัตรนั้น

(๔) ภายในด้านขวา มีคำรับรองว่าผู้ถือบัตรเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งหน้าที่ใด กับมีลายมือชื่อของผู้ถือบัตร และประทับตราไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงธรรมการ กระทรวงเศรษฐการ และกระทรวงเกษตรราชการ มีหน้าที่รักษาการเท่าที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๔๗๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๗๘

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี